

İş Güvenliği Uzmanlığı Eğitimi

**Ulusal ve Uluslararası
Kuruluşlar ve Sözleşmeler**

Hoş Geldiniz !

Konu No: 08

Eğitimimizin Amacı

Katılımcıların İş sağlığı ve güvenliği alanında, devlet, işçi ve işveren taraflarının yeri ve önemini, faaliyet gösteren ulusal ve uluslararası kuruluşlar ile bu alanda hazırlanmış sözleşmeleri öğrenmelerini sağlamak.

İŞ GÜVENLİĞİ
Hayattaki Herşeyi
Deneyerek Öğrenmek
Zorunda Değiliz...

Öğrenim Hedeflerimiz

- Bu dersi sonunda katılımcılar;
- İş sağlığı ve güvenliği alanında devlet, işçi ve işveren taraflarının yeri ve önemini ifade eder.
- Ülkemizde iş sağlığı ve güvenliği alanında sorumluluğu bulunan kurum ve kuruluşlar ile iş sağlığı ve güvenliği alanında faaliyet gösteren İLO, WHO, OSHA gibi uluslar arası kurum ve kuruluşları tanımlar.
- Uluslar arası iş sağlığı ve güvenliği sözleşmeleri ve bu sözleşmelerin ulusal mevzuattaki yerini açıklar.

Konu Başlıklarımız

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi
 - 1.1. Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi
 - 1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
 - 1.2.1. İSGGM, İSGÜM
 - 1.2.2. İş Teftiş Kurulu Başkanlığı
 - 1.2.3. ÇASGEM
 - 1.2.4. SGK
 - 1.3. Sağlık Bakanlığı
 - 1.4. İşçi ve İşveren Kuruluşları
 - 1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları
2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri
3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO)
4. Avrupa İş Sağlığı ve Güvenliği Ajansı (OSHA)
5. AB Direktifleri,

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

- İş Sağlığı Ve Güvenliği Konusunda Devlet, İşçi Ve İşveren Kesiminin Birbirinden Farklı Ancak Birbirini Tamamlayan Görevleri Vardır.
- Devlet, Mevzuat Yapma, Teşkilatlanma, Denetim, Yaptırım Uygulama;
- İşveren, Önlem Alma;
- İşçi, Alınan Önlemlere Uyma İle Yükümlüdür.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

1.1. Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi

- Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planında; iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin geliştirilerek iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin ölçüm, meslek hastalıklarının ortaya çıkartılması, işyeri hekimliği, danışmanlık, eğitim hizmetleri, meslek hastalıkları hastaneleri, denetim vb. hizmetlerin yeniden yapılandırılarak geliştirilmesi amaç ve politika olarak yer almaktadır.
- Belirlenen amaca ulaşmak için gerekli hukuki ve kurumsal düzenleme olarak ise iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının, AB ve ILO normları dikkate alınarak yenilenmesi ve sosyal tarafların da yer alacağı "İş Sağlığı ve Güvenlik Kurulu"nın oluşturulması öngörülmüştür.
- 02/2005 tarih ve 755 sayılı onayı ile "**Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi**" adıyla kurulmuştur.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

- İş sağlığı ve güvenliğiyle ilgili olarak; gereksinme, öncelik, politika ve stratejiler için öneriler geliştirmek, yol göstermek, sosyal tarafların görüş ve düşüncelerini açıklamalarını sağlayacak bir platform oluşturmak amaçlanmıştır.
- Bu amaçla, sosyal taraflar (işçi ve işveren sendikaları), ilgili kamu kurumları, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları, ilgili diğer kurum ve kuruluş temsilcilerinden oluşan "**Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi**" çalışmalarını sürdürmektedir.
- Bu çalışmalar sırasında, Konsey, iki önemli belge kabul etmiştir. Bunlardan biri Konseyin çalışma yönergesidir; diğeri de 2006-2008 yılında iş sağlığı güvenliği alanında yürütülecek eylemlerin ana çerçevesini verecek olan ulusal eylem planıdır.
- Çalışmaların hükümet dışı kuruluşların katılımıyla zenginleşmesi ve çalışma gruplarıyla ayrıntılandırılması beklenmektedir.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

- Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi, iş sağlığı ve güvenliği konusunda AB stratejisini de dikkate alan, Türkiye'nin öncelikleri ve bu alanda 2006 – 2008 yıllarında ulaşılması planlanan hedefleri kapsayan Politika Belgesi'ni hazırlayarak iş sağlığı ve güvenliğine yönelik yürütülen çalışmalara ivme kazandırmıştır.
- 2009-2013 dönemini kapsayan yeni Politika Belgesi hazırlanırken temel amaç; iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili istatistiki bir değerlendirme yapmak, 2006-2008 yılları arasında Konsey üyesi kurum ve kuruluşların planlanan hedeflere yönelik yapmış olduğu çalışmalar ile söz konusu hedeflerin gerçekleşme durumunu tespit etmek ve yeni dönem hedeflerini belirlemektir.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu

MADDE 21: Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi

- (1) Ülke genelinde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili politika ve stratejilerin belirlenmesi için tavsiyelerde bulunmak üzere Konsey kurulmuştur.
- (2) Konsey, Bakanlık Müsteşarının başkanlığında aşağıda belirtilen üyelerden oluşur:
 - a) Bakanlık İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü, Çalışma Genel Müdürü, İş Teftiş Kurulu Başkanı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından bir genel müdür.
 - b) Bilim, Sanayi ve Teknoloji, Çevre ve Şehircilik, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Gıda, Tarım ve Hayvancılık, Kalkınma, Millî Eğitim ile Sağlık bakanlıklarından ilgili birer genel müdür.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu

MADDE 21: Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi

- c) Yükseköğretim Kurulu Başkanlığından bir yürütme kurulu üyesi, Devlet Personel Başkanlığından bir başkan yardımcısı.
- ç) İşveren, işçi ve kamu görevlileri sendikaları üst kuruluşlarının en fazla üyeye sahip ilk üçünden, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonundan, Türk Tabipleri Birliğinden, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden ve Türkiye Ziraat Odaları Birliğinden konuyla ilgili veya görevli birer yönetim kurulu üyesi.
- d) İhtiyaç duyulması hâlinde İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünün teklifi ve Konseyin kararı ile belirlenen, iş sağlığı ve güvenliği konusunda faaliyet gösteren kurum veya kuruluşlardan en fazla iki temsilci.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu

MADDE 21: Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi

- (3) İkinci fıkranın (d) bendi kapsamında belirlenen Konsey üyeleri, iki yıl için seçilir ve üst üste iki olağan toplantıya katılmaz ise ilgili kurum veya kuruluşun üyeliği sona erer.
- (4) Konseyin sekretaryası, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünce yürütülür.
- (5) Konsey, toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar verir. Oyların eşitliği hâlinde başkanın oyu kararı belirler. Çekimser oy kullanılamaz.
- (6) Konsey yılda iki defa olağan toplanır. Başkanın veya üyelerin üçte birinin teklifi ile olağanüstü olarak da toplanabilir.
- (7) Konseyin çalışma usul ve esasları Bakanlık tarafından belirlenir.

Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi (2009-2013)

BAŞKAN

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı

İş Sağlığı ve Güvenliği Gn. Md.

Çalışma Genel Md.

İş Teftiş Kurulu Başkanlığı

Sos. Gv. Kurumu Başkanı

MEB Temsilcisi

Sağlık Bakanlığı Temsilcisi

Tarım ve Köy İşleri Bak. Temsilcisi

Sanayi ve Ticaret Bak. Temsilcisi

Enerji ve Tabii Kay. Bak. Temsilcisi

Çevre ve Orman Bak. Temsilcisi

DPT Temsilcisi

DPB Temsilcisi

YÖK Temsilcisi

TİSK Temsilcisi

TÜRK-İŞ Temsilcisi

HAK-İŞ Temsilcisi

DİSK Temsilcisi

TOBB Temsilcisi

TESK Temsilcisi

T. KAMU-SEN Temsilcisi

MEMUR-SEN Temsilcisi

KESK Temsilcisi

TTB Temsilcisi

TMMOB Temsilcisi

STK Temsilcisi

Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi Politika Belgesi (2009-2013)

2009 – 2013 Ulusal İş Sağlığı Ve Güvenliği Hedefleri

- 1. İSG Kanunu'nun yürürlüğe girmesi ve ilgili mevzuat çalışmalarının tamamlanması,
- 2. Yeni mevzuatın uygulanmasını sağlamak amacıyla ilgili tarafların ve kamuoyunun bilgilendirilmesi ve tanıtım faaliyetlerinin Konsey üyesi kurum ve kuruluşlar tarafından yürütülmesi,
- 3. Yüz bin işçide iş kazası oranının %20 azaltılması,
- 4. Beklenen ancak tespit edilememiş meslek hastalığı vaka sayısı tespitinin %500 artırılması,
- 5. Sunulan İSG laboratuvar hizmetlerinin ulaştığı çalışan sayısının %20 artırılması,
- 6. Ulusal Konsey üyesi kurum ve kuruluşların yürüttükleri İSG proje, eğitim ve tanıtım faaliyetlerinin %20 artırılması,
- 7. Çalışmaların yıllık değerlendirilmesi,

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

- 1936' da 3008 sayılı ilk İş Kanunu uyarınca iktisat bakanlığının bünyesinde İş İdaresi olarak kuruldu.
- 1945' de Çalışma Bakanlığı kuruldu..
- 1971' de 1475 sayılı İş Kanunu çıkarıldı.
- 1974' de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı oldu.
- 1974' de İşçi sağlığı ve güvenliği tüzüğü yayınlandı.
- 2000' de İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü Kuruldu.

1. İş Sağlığı ve Güvenliği Alanında Devlet, İşçi ve İşveren Taraflarının Yeri ve Önemi

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

- 2003' de 4857 sayılı İş Kanunu Çıkarıldı.
- 2003' de YODÇEM, Eğitim ve Araştırma Merkezi ÇASGEM'e dönüştürüldü.
- 2003' de İş Sağlığı ve Güvenliği (İSG) yönetmeliği yayınlandı.
- 28 Mart 2006' da Danıştay TMMOB' nin itirazı üzerine İSG yönetmeliği ile ilgili yürütmeyi durdurma kararı verdi.
- 12 Mayıs 2008' de 5763 sayılı kanunla 4857 sayılı kanunun İSG ile maddelerinde değişiklik yapılarak bazı konular yeniden tanımlandı.
- 30 Haziran 2012 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu Yayınlandı

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.1. İSGGM

1.2.1.1. İSGGM' nin Tarihçesi

- Ülkemizde iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması görevi, 1945 yılında kurulan Çalışma Bakanlığı bünyesinde İşçi Sağlığı Genel Müdürlüğüne verilmiştir.
- Denetim hizmetlerinin bir başka birimde örgütlenmesi nedeniyle Genel Müdürlük, 1983 tarihinde İşçi Sağlığı Daire Başkanlığına dönüştürülmüştür.
- Önce 04/10/2000 tarih ve 24190 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 618 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 20 inci maddesi ile, **İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü** adını alan teşkilat.
- 24.07.2003 tarih ve 25178 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 4947 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kuruluş Kanununun 12 nci maddesi uyarınca İşçi Sağlığı Daire Başkanlığı, **İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü** olarak yapılandırılması kanunlaştırılmıştır.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

İş Sağlığı Ve Güvenliği Genel Müdürlüğünün Görevleri (3146 Sayılı Kuruluş Kanunu)

- İş sağlığı ve güvenliği konularında, mevzuatın uygulanmasını sağlamak ve mevzuat çalışması yapmak,
- Ulusal politikaları belirlemek ve bu politikalar çerçevesinde programlar hazırlamak,
- Ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla işbirliği ve koordinasyonu sağlamak,
- Etkin denetim sağlamak amacıyla gerekli önerilerde bulunmak ve sonuçlarını izlemek,
- Standart çalışmaları yapmak, normlar hazırlamak ve geliştirmek, ölçüm değerlendirme, teknik kontrol, eğitim, danışmanlık, uzmanlık ve bunları yapan kişi ve kuruluşları inceleyerek değerlendirmek ve yetki vermek,
- Kişisel koruyucuların ve makine koruyucularının imalatını yapacak kişi ve kuruluşlara yetki vermek, ithal edilecek kişisel koruyucuların ve makine koruyucularının standartlara uygunluğunu ve bu hususlarda usul ve esasları belirlemek,

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

İş Sağlığı Ve Güvenliği Genel Müdürlüğünün Görevleri (3146 Sayılı Kuruluş Kanunu)

- İş sağlığı ve güvenliği ile iş kazaları ve meslek hastalıklarının önlenmesi konularında inceleme ve araştırma çalışmalarını planlayıp programlamak ve uygulanmasını sağlamak,
- Faaliyet konuları ile ilgili yayım ve dokümantasyon çalışmaları yapmak ve istatistikleri düzenlemek,
- Mesleki eğitim görenler, rehabilite edilenler, özel risk grupları ve kamu hizmetlerinde çalışanlar da dahil olmak üzere tüm çalışanların iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı korunmaları amacıyla gerekli çalışmaları yaparak tedbirlerin alınmasını sağlamak,
- İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezi ve Bölge Laboratuvarlarının çalışmalarını düzenlemek, yönetmek ve denetlemek
- Bakanlıkça verilecek benzeri görevleri yapmak.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.1.2. İSGGM' nin Hedefleri

- İş sağlığı ve güvenliği bilincinin oluşturulması,
- İş sağlığı ve güvenliği ile ilgili düzenlemeleri çağdaş bir temele oturtmak ve günümüz teknolojisine cevap verecek yeterliliğe ulaştırmak,
- Özellikle KOBİ'lere yönelik olarak iş sağlığı ve güvenliği alanında danışmanlık hizmeti verilmesi,
- Eğitici, özendirici, yol gösterici faaliyetlerde bulunulması,
- İşyeri ortam ölçümlerinin, inceleme ve araştırma faaliyetlerinin nicelik ve niteliklerinin artırılması
- Uluslararası kuruluşlarla işbirliği ve ortak çalışma alanlarının oluşturulması
- İş kazaları ve meslek hastalıkları konusunda veri tabanı oluşturulması amacıyla gelişmiş bir kayıt bildirim sistemi hazırlanması
- İş kazaları ve meslek hastalıkları vakalarının minimum düzeye indirilmesi

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.1.3. Yayın Dokümantasyon

- İSG İş Sağlığı ve Güvenliği Dergisi.
- Yayın faaliyetleri, dergi, poster, broşür ve benzeri materyallerin basım, yayım ve dağıtımı şeklinde devam etmektedir.
- WEB sitesi interaktif olarak faaliyettedir.

WEB sayfası

<http://www.isggm.gov.tr>

E-mail

isggm@csgb.gov.tr

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.2. İSGÜM

1.2.2.1. İSGÜM' ün Kuruluşu

- Çalışma Koşullarını ve Çevresini İyileştirme Programı (PIACT) çerçevesinde,
- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti,
- Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Özel Fon İdaresi (UNDP) ve
- ILO temsilcileri arasında 1968 tarihinde imzalanan
- “İşçi Sağlığı ve Güvenliği Özel Fon Projesi Ön Uygulama Anlaşması” onaylanarak, 26 Mart 1969 tarih ve 6/11568 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile İşçi Sağlığı Genel Müdürlüğüne bağlı olarak “İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Merkezi (İSGÜM)” kurulmuştur.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.2.2. İSGÜM' ün Görev ve Amaçları

- İş sağlığı ve Güvenliği alanında verilen ölçüm ve analiz hizmetleri sunmak,
- Sağlıklı ve güvenli iş ortamında, ulusal mevzuata uygun, ulusal ve uluslararası standartlarda hizmet vermek,
- ISO/IEC 17025 Test ve Kalibrasyon Laboratuvarlarının Yeterliliği için Genel Şartlar Standardının gerekliliğini karşılayacak düzey ve kalitede hizmet vermektir.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.2.3. İSGÜM' ün Faaliyetleri

- İşyeri ortamının sağlık ve güvenlik açısından taşıdığı riskler konusunda araştırmalar yapılması, fiziksel maruziyet ölçülmesi ve bu konuda metod ve stratejiler geliştirilmesi,
- Risk değerlendirilmesi, ergonomi, ve kişisel koruyucu donanımlar konusunda bilgilendirme ve İSGÜM Müdürlüğü hizmetleri kapsamında, merkez Laboratuvarlarında yapılan gürültü, titreşim, aydınlatma, termal konfor şartları ve toz ölçümü işlemlerinin düzenli bir şekilde yapılması faaliyetlerini yürütmek,
- Deney Sonuç Raporları' nın teknik yeterliliğini kontrol ederek onaylamak,

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

- Kesinleşen çalışma programında yer alan araştırma, hizmet ve eğitim çalışmalarını yürütmek, faaliyet raporlarını hazırlamak,
- Ortam Ölçümleri için Deney ve Cihaz talimatlarını kontrol etmek,
- Cihaz ve Donanım Kalibrasyon Planları' nın takip edilmesi.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.3. İş Teftiş Kurulu Başkanlığı

1.2.3.1. Kuruluş ve Yapısı

- 28.8.1979 tarihinde çıkarılan İş Teftiş Tüzüğü ile İş Teftiş Kurulu Başkanlığı fiilen kurulmuştur.
- Ülkemizde dayanağını TBMM tarafından onaylanan uluslararası bir sözleşmeden alan tek denetim örgütlenmesi, iş denetimidir.
- İş Teftiş Kurulu 10 ilde oluşturulan Grup Başkanlıkları ile görevlerini yerine getirmektedir (Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Malatya, Bursa, Erzurum, Samsun, Antalya, Zonguldak). Grup, iş teftiş hizmetlerinin daha etkili ve verimli şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla gerekli görülen illerde oluşturulan çalışma birimidir.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.3.2. Görevleri

- Çalışma hayatıyla ilgili mevzuatın uygulanmasını denetlemek,
- İş teftişiyle ilgili mevzuat çalışması yapmak ve mevzuatta görülen boşluk ve aksaklıkların giderilmesi için alınması gerekli önlemler konusunda görüş bildirmek,
- İş teftişiyle ilgili istatistikleri tutmak, değerlendirmek, yorumlamak ve yayınlanmasını sağlamak,
- Mevzuatta öngörülen ve bakanlık makamınca verilen diğer işleri yapmak.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.4. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi (ÇASGEM)

1.2.4.1. Kuruluş ve Yapısı

- 1955 yılında Yakın ve Orta Doğu Çalışma Enstitüsü (YODÇE) adıyla İstanbul'da kurulmuştur.
- 09.01.1985 tarih ve 3146 sayılı Kanunla, Bakanlığın bağlı kuruluşları arasında yer almış ve bağımsız bütçeye kavuşmuştur.
- 16.07.2003 tarihinde 4947 sayılı kanun ile 7460 sayılı YODÇEM Teşkilat Kanunu'nda yapılan değişiklik sonucu, "**Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi**" (ÇASGEM) olarak değiştirilmiştir.
- Sadece eğitim enstitüsü ya da eğitim merkezi olarak anılan kurumun adına "eğitim" faaliyetlerine ek olarak "araştırma" faaliyeti de eklenmiş ve kurumun görevi; "çalışma yaşamında eğitim ve araştırma" olarak belirlenmiştir.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.4.2. Görevleri

- Bakanlık, bağlı kuruluşlar ve ilgili kuruluşlarının personeli ile özel veya kamu sektöründe faaliyet gösteren işyerlerindeki işçi, işveren veya yönetici personelin eğitimlerini sağlamak amacıyla: çalışma hayatı, sosyal güvenlik, işçi-işveren ilişkileri, iş sağlığı ve güvenliği, işyeri hekimliği, toplam kalite yönetimi, iş teftişi, istihdam, verimlilik, iş piyasası etütleri, ergonomi, çevre, ilk yardım, iş istatistikleri ve benzeri konularda eğitim programları hazırlamak, seminerler düzenlemek ve bu konular ile ilgili araştırmalar yapmak,
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik sorunları üzerine ulusal ve uluslararası bölge seminerleri düzenlemek ve düzenlenen seminerlere katılmak,

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik konularında araştırma ve incelemeler yapmak ve bu konularda gerekli bilgi ve belgeler toplamak
- İşyerlerinin çalışma konuları ve iş verimi ile ilgili sorunlarını, ilgililerin ve iş sahiplerinin olurlarını alarak incelemek ve bu konularda önerilerde bulunmak
- Türkçe ve yabancı dillerde amacına uygun,görev alanına giren konularda derlemeler yapmak ve yayınlarda bulunmak
- Amacına uygun bir şekilde yerli ve yabancı yayın, dokümantasyon, filmler, fotoğraflar ve slaytlar temin ederek, bunlardan yeterince faydalanılmasını sağlamaktır.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.5. Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK)

1.2.5.1. Kuruluş ve Yapısı

- 1946' da İşçi Sigortaları Kurumu olarak kuruldu.
- 1965' de 506 sayılı kanunla Sosyal Sigortalar Kurumu adını almıştır.
- 1971' de esnaf sanatkar ve bağımsız çalışanlar için Bağ-Kur kuruldu.
- 1950' de 5434 sayılı kanunla kamuda çalışanlar için Emekli Sandığı kuruldu.
- 20.05.2006 tarihli ve 26173 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu ile kurulmuş olup,
- Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı, Bağ-Kur Genel Müdürlüğü ve Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nü aynı çatı altında toplanmıştır.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.2.5.2. Görevleri

- Sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına alacak, sosyal sigortacılık ilkelerine dayalı, etkin, adil, kolay erişilebilir, aktüeryal ve malî açıdan sürdürülebilir, çağdaş standartlarda bir sosyal güvenlik sisteminin gerçekleştirilmesi amacıyla kurulmuş olan Sosyal Güvenlik Kurumunun görevleri 5502 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre şunlardır:
- Ulusal kalkınma strateji ve politikaları ile yıllık uygulama programlarını dikkate alarak sosyal güvenlik politikalarını uygulamak, bu politikaların geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapmak.

1.2. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

- Hizmet sunduğu gerçek ve tüzel kişileri hak ve yükümlülükleri konusunda bilgilendirmek, haklarının kullanılmasını ve yükümlülüklerinin yerine getirilmesini kolaylaştırmak.
- Sosyal güvenliğe ilişkin konularda; uluslararası gelişmeleri izlemek, Avrupa Birliği ve Uluslararası kuruluşlar ile işbirliği yapmak, yabancı ülkelerle yapılacak sosyal güvenlik sözleşmelerine ilişkin gerekli çalışmaları yürütmek, usulüne göre yürürlüğe konulmuş uluslararası antlaşmaları uygulamak.
- Sosyal güvenlik alanında, kamu idareleri arasında koordinasyon ve işbirliğini sağlamak.
- Bu Kanun ve diğer kanunlar ile Kuruma verilen görevleri yapmak.

1.3. Sağlık Bakanlığı

- Sağlık Bakanlığı 1920' de kuruldu.
- 1930' da Hıfzısıhha kanunu çıkarıldı.
- İşçiler hıfzısıhhası düzenlemeleri ile ÇSG Bakanlığı kurulana kadar iş sağlığı çalışmaları yürütüldü.
- Halen ÇSG Bakanlığı ile ilgili konularda işbirliği yapılmaktadır.

1.4. İşçi ve İşveren Kuruluşları

- 20 Şubat 1947 tarihli ve 5018 sayılı “İşçi ve İşveren Sendikaları ve Sendika Birlikleri Hakkında Kanun” çıkarılmış olup, günümüz anlamındaki ilk sendikalar 1947 yılı sonrasında olmuştur.
- 24 Temmuz 1963 tarihinde yürürlüğe konulan 274 sayılı “Sendikalar Kanunu” ise daha önceki düzenlemelerin eksikliklerini ve bazı boşluklarını doldurmak amacıyla 1961 tarihli T.C. Anayasa’sının ilgili hükümlerine dayanılarak çıkarılmıştır.
- 12 Eylül 1980 Askeri müdahalesinden sonra kabul edilen 7 Kasım 1982 tarihli ve 2709 sayılı yeni Anayasa sendikal haklar konusunda yeni hükümlere yer vermiş ve 2821 sayılı Sendikalar Kanunu Anayasa’da öngörülen hükümler doğrultusunda yürürlüğe konulmuştur.

1.4. İşçi ve İşveren Kuruluşları

- 1952' de TÜRK-İŞ kuruldu.
<http://www.turkis.org.tr>
1967' de DİSK kuruldu.
<http://www.disk.org.tr>
- 1976' da HAK-İŞ kuruldu.
<http://www.hakis.org.tr>
- TİSK 1961 yılında İstanbul İşveren Sendikaları Birliği olarak kuruldu. 1962 yılında şu anki ismini aldı.
<http://www.tisk.org.tr>

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.1. TMMOB

1.5.1.1. Kuruluşu ve Yapısı

- TMMOB 1954' de kuruldu.
- Kuruluşunda 10 Odası ve yaklaşık olarak 8.000 üyesi bulunan TMMOB'nin, 31.12.2008 tarihinde Oda sayısı 23'e, üye sayısı ise 342.996'ya ulaşmıştır.
- TMMOB çalışmalarını 23 Oda, bu Odalara bağlı 190 şube ve 42 İl/İlçe Koordinasyon Kurulu ile sürdürmektedir.
- 31 Aralık 2007 tarihi itibarı ile Oda ve Şubelerine bağlı olarak 16 Bölge Temsilcisi, 606 İl Temsilcisi, 273 İlçe Temsilcisi, 11 İrtibat Bürosu, 23 Mesleki Denetim Görevlisi ve 57 Oda Temsilcisi ile TMMOB toplam 1267 birimi ile görev yapmaktadır.
- TMMOB'ye bağlı Odalara 70 kadar mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı disiplininin mezun olan mühendis, mimar ve şehir plancıları üyedir.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.1.2. Amaçları

- Günün gerek ve koşullarına ve mevcut olanaklara göre, yasa ve tüzük hükümleri içinde kalmak üzere, mühendis ve mimarları meslek kollarına ayırmak, meslek ve çalışma konuları aynı ya da birbirine yakın bulunan mühendis ve mimarlık grubu için Odalar kurmak.
- Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının ortak gereksinimlerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere, meslek disiplinini ve ahlakını korumak;

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

- Kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin artırılmasında, ülkenin sanatsal ve teknik kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak.
- Meslek ve çıkarları ile ilgili işlerde, resmi makamlar ve öteki kuruluşlar ile işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve önerilerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı, normları, bilimsel şartnameler, tip sözleşmeler ve bunlar gibi bütün bilimsel evrakı incelemek ve bunların değiştirilmesi, geliştirilmesi, ya da yeniden konulması yolunda önerilerde bulunmak.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.2. Türk Tabibler Birliği

1.5.2.1. Kuruluşu ve Yapısı

- 1953 yılında İstanbul'da kurulan TTB Merkez Konseyi 1983 yılından sonra Ankara'ya taşınmıştır.
- Hekim sayısının 100'ü aştığı 64 ilde yerel örgütlenmesi vardır.
- Türk Tabipleri Birliği'ne üye olmak bu odalardan birine başvurmak ile olanaklıdır.
- Bu odaların yönetim kurulları üyeler tarafından doğrudan seçilmekte, üye sayısı ile orantılı olarak 5-7 kişilik yönetim kurulları belirlenmektedir.
- Yönetim Kurulu yanı sıra disiplin konuları ile ilgili Onur Kurulları, özellikle mali denetimi yapan Denetim Kurulları ve merkez organları seçen "delegeler" yerel örgütlenmenin parçalarıdır.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.2.3. Amaçları

- Türkiye halkının sağlığını korumak, geliştirmek ve herkesin kolay ulaşabileceği kaliteli ve uygun maliyetli sağlık hizmeti için çalışmak,
- Meslek ahlakını en iyi şekilde korumak,
- Tıp eğitiminin her alanında söz söylemek,
- Hekimlik mesleğinin çıkarını her platformda dile getirmek,
- Mesleğin, üyelerinin maddi, manevi haklarını korumak için kurulmuştur.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.3. Türkiye Barolar Birliği

1.5.3.1. Kuruluşu ve Yapısı

- 7 Temmuz 1969 tarihinde yürürlüğe giren 1136 sayılı Avukatlık Kanunu ile "Türkiye Barolar Birliği" nin kurulması yasal olarak da kabul edilmiştir.
- 9-10 Ağustos 1969 tarihlerinde, Türkiye'nin bütün barolarından gelen delegelerle, Ankara'da toplanan Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu, Türkiye Barolar Birliği'ni fiilen hayata geçirmiştir.
- Başlangıçta 52 baro temsilcisiyle kurulmuş olan Türkiye Barolar Birliği,
- Bugün 74 baronun katılımı ile yaklaşık 48.000 avukatı temsil etmektedir. Birliğin merkezi Ankara' dadır.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

1.5.3.3. Amaçları

- Türkiye Barolar Birliği, yasaların bir meslek kuruluşu olarak kendisine yüklediği görevlerinin yanında, toplumun hukuki sorunlarıyla ilgili görüş ve önerileriyle de Türk hukuk sisteminin gelişmesine katkı sağlamaktadır.
- Bünyesinde oluşturduğu alt komisyonlarda; yasal düzenlemelerle ilgili çalışma yapmakta, özellikle demokrasi ve insan hakları adına uygulamada ortaya çıkan aksamalara karşı sorumluluk bilinciyle etkin bir biçimde mücadele vermektedir.

1.5. Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları

- Baroların güçlendirilmesi ve savunma mesleğinin gelişmesi için özveriyle çalışan Türkiye Barolar Birliği, uluslararası platformda Türkiye'nin hukuki gelişmeleri yakından izleyebilmesi ve yapılan etkinliklerde yer alması amacıyla da faaliyet göstermektedir.
- Türkiye Barolar Birliği, giderek daha ayrıntılı ve etkili hale getirmeğe özen gösterdiği çalışmalarını, ulusal ve uluslararası paneller, seminerler ve kurultaylar aracılığıyla Türk ve yabancı hukuk dünyasına duyurmaktadır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.1. ILO'nun Kuruluşu ve Yapısı:

- Kuruluşu: 1919
- Üye ülke sayısı: 220
- Merkezi Cenevre'de' dir.
- İletişim adresi: <http://www.ilo.org>
- 188 Sözleşme (Convention) ve
- 199 Tavsiye kararı (Recomendation) vardır.
- Birleşmiş Milletler kuruluşları arasında yalnızca ILO üçlü yapıya sahiptir.
- Türkiye ILO'ya 1932 yılında üye olmuştur. ILO Ankara Ofisi ise 1976 yılında açılmıştır.
<http://www.ilo.org/public/turkish/region/eurpro/ankara>

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.2. ILO'nun Amacı:

- 1919 yılında kurulmuş olan Uluslararası Çalışma Örgütü, sosyal adaletin ve uluslararası insan ve çalışma haklarının iyileştirilmesi için çalışan bir Birleşmiş Milletler ihtisas kuruluşudur.
- Dünya savaşının yarattığı karışıklık sonucu ortaya çıkan ve üç çeyrek asır süren değişim kargaşası ile yoğurulan Uluslararası Çalışma Örgütü, evrensel ve sürekli barışın ancak sosyal adalet ile sağlanabileceğini savunan bir temel ilke üzerine kurulmuştur.
- İnsan haklarına saygı... yeterli yaşam standartları... insanca çalışma koşulları... istihdam olanakları... ekonomik güvence... bunlar ILO'nun her yerde çalışanlara sağlamaya çaba gösterdiği sosyal adaletin temel unsurlarıdır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

- Uluslararası Çalışma Örgütü, Sözleşmeler ve Tavsiye Kararları yoluyla, çalışma hayatına ilişkin temel haklar, örgütlenme özgürlüğü, toplu pazarlık, zorla çalıştırmanın engellenmesi, fırsat ve muamele eşitliği gibi çalışmaya ilişkin tüm konuları düzenleyici, uluslararası çalışma standartları oluşturur.
- Mesleki eğitim ve rehabilitasyon, istihdam politikası, iş hukuku, endüstriyel ilişkiler, çalışma şartları, yönetimin geliştirilmesi, kooperatifler, sosyal güvenlik, çalışma istatistikleri, iş sağlığı ve güvenliği konularında teknik yardım sağlar.
- Bağımsız iş ve işveren örgütlerinin kurulmasını destekler ve bunlara eğitim ve danışmanlık hizmeti verir.
- Birleşmiş Milletler sistemi içinde Uluslararası Çalışma Örgütü'nün, yönetim kurullarına işçi, işverenin hükümetlerle eşit olarak katıldığı, kendine has olan üçlü bir yapısı vardır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.3. ILO Nasıl Çalışır:

- İşveren ve işçi temsilcileri, ekonominin “sosyal tarafları”, politika ve programların şekillendirilmesinde, üçüncü tarafı oluşturan hükümet temsilcileri ile eşit söz hakkına sahiptir.
- ILO, sosyal ve ekonomik konularda ve başka alanlarda geçerli ulusal politikaların geliştirilmesinde ve uygulanmasında sendikalar ve işverenler arasındaki sosyal diyalogu geliştirerek aynı üçlü yapılanmayı üye ülkelerde de destekler.
- Uluslar arası asgari çalışma şartları ve ILO’ nun genişletilmiş politikaları, her yıl toplanan Uluslararası Çalışma Konferansı’nda belirlenir.
- ILO üyesi ülkeler tarafından finans edilen çalışma programı ve bütçesi ise her iki yılda bir aynı konferans tarafından benimsenir.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.4. ILO'nun Dört Temel Stratejisi:

1. Çalışma yaşamında standartlar, temel ilke ve haklar geliştirmek ve gerçekleştirmek;
2. Kadın ve erkeklerin insana yakışır işlere sahip olabilmeleri için daha fazla fırsat yaratmak,
3. Sosyal koruma programlarının kapsamını ve etkinliğini artırmak
4. Üçlü yapıyı ve sosyal diyalogu güçlendirmek

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.5. ILO'nun Hedefleri:

- İstihdam ve işsizliğin önlenmesi
- Çalışma saatleri
- Uygun asgari ücret
- İş dışındaki hastalık ve kazalardan korunma
- Çocukların, gençlerin ve kadınların korunması
- Yaşlılıkta ve maluliyette koruma
- Göçmen işçilerin haklarını korunması
- Eşit işe eşit ücret
- Örgütlenme özgürlüğü
- Mesleki eğitim ve sürekli eğitim

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.6. ILO Sözleşmeleri ve Tavsiye Kararları:

- ILO'nun temel ve en önemli fonksiyonlarından biri, Uluslararası Çalışma Konferansı'nın uluslararası standartları belirleyen Sözleşme ve Tavsiye Kararlarının üçlü yapı (işçi-işveren-hükümet) tarafından kabul edilmesidir.
- Bu Sözleşmeler, üye ülkelerin yasama organlarındaki onaylarıyla birlikte, öngördükleri koşullarının uygulanması konusunda bağlayıcı hükümler içermektedirler.
- Tavsiye kararları ise, politika geliştirme, yasama ve uygulama konularında rehberlik görevi görmektedir.
- Sözleşme ve Tavsiye Kararları, 1919'dan bu yana, çalışma dünyası ile ilgili hemen her konuyu kapsamıştır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

- Bunlar arasında, bazı temel insan hakları (özellikle dernek kurma, örgütlenme ve toplu pazarlık hakkı, zorla çalıştırma ve çocuk emeğinin yasaklanması, çalışma hayatında ayrımcılığın yok edilmesi), çalışma yönetimi, endüstriyel ilişkiler, istihdam politikası, çalışma koşulları, sosyal güvenlik, iş güvenliği ve sağlığı, kadınların istihdamı ile göçmen işçiler ve denizciler gibi bazı özel kategorilerin istihdamı yer almaktadır.
- Her üye ülke, karar alma konumunda olan ulusal yetkililerin de yer aldıkları Konferans tarafından belirlenen Sözleşme ve Tavsiye Kararlarına uymakla yükümlüdür.
- Bu sözleşmeleri onaylayan ülke sayısı artmaktadır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

- ILO sözleşmelerin yasal olarak uygulamada geçerliliğinin denetimi ile ilgili etkin bir yöntem geliştirmiştir.
- Denetim, sözleşmelerle gelen yükümlülöklere ne ölçüde uyulduğunu nesnel temeller bazında değerlendiren bağımsız uzmanlar tarafından gerçekleştirilmektedir.
- Ayrıca, örgütlenme özgürlüğünün ihlali ile ilgili şikayetlerin değerlendirildiği özel bir prosedür bulunmaktadır.

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.7. Türkiyenin kabul ettiği bazı ILO Sözleşmeleri:

- No.29: Zorla çalıştırma sözleşmesi (1930)
- No.87: Örgütlenme özgürlüğü ve örgütlenme hakkının korunması sözleşmesi (1948)
- No.98: Örgütlenme ve toplu sözleşme hakkı sözleşmesi (1949)
- No.100: Ücret eşitliği sözleşmesi (1951)
- No.105: Zorla çalıştırmanın yasaklanması sözleşmesi (1957)
- No.111: Ayrımcılık (istihdam ve meslek) sözleşmesi (1958)
- No.138: Asgari yaş sözleşmesi (1973)
- No.155: İş sağlığı ve güvenliği ve çalışma ortamına ilişkin (1981)
- No.161: İş sağlığı hizmetlerine ilişkin sözleşme (1985)
- No.182: Çocuk işçiliğinin en kötü biçimleri sözleşmesi (1999)

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin Onayladığı ILO Sözleşmeleri:

- 2 No'lu İşsizlik Sözleşmesi
- 11 No'lu Örgütlenme Özgürlüğü (Tarım) Sözleşmesi
- 14 No'lu Haftalık Dinlenme (Sanayi) Sözleşmesi
- 15 No'lu Asgari Yaş (Trimciler ve Ateşçiler) Sözleşmesi
- 26 No'lu Asgari Ücret Belirleme Yöntemi Sözleşmesi
- 29 No'lu Zorla Çalıştırma Sözleşmesi
- 34 No'lu Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi
- 42 No'lu İşçinin Tazmini (Meslek Hastalıkları) Sözleşmesi (Revize)
- 45 No'lu Yeraltı İşleri (Kadınlar) Sözleşmesi
- 53 No'lu Ticaret Gemilerinde Çalışan Kaptanlar Ve Gemi Zabitlerinin Meslekî Yeterliliklerinin Asgari İcaplarına İlişkin Sözleşme

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin kabul ettiği ILO Sözleşmeleri:

- 55 No'lu Gemiadamlarının Hastalanması, Yaralanması ya da Ölümü Halinde Armatörün Sorumluluğuna İlişkin Sözleşme
- 58 No'lu Asgari Yaş (Deniz) Sözleşmesi (Revize)
- 59 No'lu Asgari Yaş (Sanayi) Sözleşmesi (Revize)
- 68 No'lu Gemilerde Mürettebat İçin İaşe ve Yemek Hizmetlerine İlişkin Sözleşme
- 69 No'lu Gemi Aşçılarının Mesleki Ehliyet Diplomalarına İlişkin Sözleşme
- 73 No'lu Gemiadamlarının Sağlık Muayenesine İlişkin Sözleşme
- 77 No'lu Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Sanayi) Sözleşmesi
- 80 No'lu Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin kabul ettiği ILO Sözleşmeleri:

- 81 No'lu İş Teftişi Sözleşmesi
- 87 No'lu Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi
- 88 No'lu İş ve İşçi Bulma Servisi Kurulması Sözleşmesi
- 92 No'lu Mürettebatın Gemide Barınmasına İlişkin Sözleşme
- 94 No'lu Çalışma Şartları (Kamu Sözleşmeleri) Sözleşmesi
- 95 No'lu Ücretlerin Korunması Sözleşmesi
- 96 No'lu Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi (Revize)
- 98 No'lu Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Sözleşmesi
- 99 No'lu Asgari Ücret Tespit Mekanizması (Tarım) Sözleşmesi
- 100 No'lu Eşit Ücret Sözleşmesi
- 102 No'lu Sosyal Güvenlik (Asgari Standartlar) Sözleşmesi

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin kabul ettiği ILO Sözleşmeleri:

- 105 No'lu Zorla Çalıştırmanın Kaldırılması Sözleşmesi
- 108 No'lu Gemiadamları Ulusal Kimlik Katlarına İlişkin Sözleşme
- 111 No'lu Ayrımcılık (İş ve Meslek) Sözleşmesi
- 115 No'lu Radyasyondan Korunma Sözleşmesi
- 116 No'lu Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi
- 118 No'lu Muamele Eşitliği (Sosyal Güvenlik) Sözleşmesi
- 119 No'lu Makinaların Korunma Tertibatı ile Techizi Sözleşmesi
- 122 No'lu İstihdam Politikası Sözleşmesi
- 123 No'lu Asgari Yaş (Yeraltı İşleri) Sözleşmesi
- 127 No'lu Azami Ağırlık Sözleşmesi

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin kabul ettiği ILO Sözleşmeleri:

- 133 No'lu Mürettebatın Gemide Barındırılmasına İlişkin Sözleşme (İlave Hükümler)
- 134 No'lu İş Kazalarının Önlenmesine (Gemiadamları) İlişkin Sözleşme
- 135 No'lu İşçi Temsilcileri Sözleşmesi
- 138 No'lu Asgari Yaş Sözleşmesi
- 142 No'lu İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi Sözleşmesi
- 144 No'lu Üçlü Danışma (Uluslararası Çalışma Standartları) Sözleşmesi
- 146 No'lu Gemiadamlarının Yıllık Ücretli İznine İlişkin Sözleşme
- 151 No'lu Çalışma İlişkileri (Kamu Hizmeti) Sözleşmesi
- 152 No'lu Liman İşlerinde Sağlık ve Güvenliğe İlişkin Sözleşme

2. Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Sözleşmeleri (*International Labour Organization*)

2.8. Türkiye' nin kabul ettiği ILO Sözleşmeleri:

- 153 No'lu Karayolları Taşımacılığında Çalışma Saatleri ve Dinlenme Sürelerine İlişkin Sözleşme
- 155 No'lu İş Sağlığı ve Güvenliği ve Çalışma Ortamına İlişkin Sözleşme
- 158 No'lu Hizmet İlişkisine Son Verilmesi Sözleşmesi
- 159 No'lu Mesleki Rehabilitasyon ve İstihdam (Sakatlar) Sözleşmesi
- 161 No'lu Sağlık Hizmetlerine İlişkin Sözleşme
- 164 No'lu Gemiadamlarının Sağlığının Korunması ve Tıbbi Bakımına İlişkin Sözleşme
- 166 No'lu Gemiadamlarının Ülkelerine Geri Gönderilmesine İlişkin Sözleşme
- 182 No'lu En Kötü Biçimlerdeki Çocuk İşçiliğinin Yasaklanması ve Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Acil Eylem Sözleşmesi

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

3.1. Kuruluşu ve Yapısı:

- 1946 Yılında kuruldu.
- WHO Anayasası' nın yürürlüğe girdiği 7 Nisan, Dünya Sağlık Günü olarak kutlanır.
- 1948' de WHO' ya üye olan Türkiye, Avrupa Bölgesinde 51 Devletle birlikte üyeliğini sürdürmektedir.
- 191 ülke üye ve 2 ülke ortak statüsündedir.
- Amacı: Bütün halkların sağlığını, dünyada barış ve güvenliğini sağlamaktır.
- WHO Ana Tüzüğü'nün 9. Maddesi, Dünya Sağlık Örgütü'nün çalışmalarını belirlemektedir.
- Dünya Sağlık Asamblesi, Yönetim (İcra) Kurulu sekreteryaya hizmetlerin yürütülmesinde işleyişi sağlayacak organlardır.

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

3.2. Görevleri:

- a) Sağlık alanında uluslararası nitelik taşıyan çalışmalarda yönetici ve koordinatör makam sıfatıyla hareket etmek.
- b) BM, İhtisas Kuruluşları, sağlık idareleri, meslek grupları ve keza uygun görülecek diğer örgütlerle fiili bir işbirliği kurmak ve sürdürmek.
- c) Hükümetlere, istek üzerine, sağlık hizmetlerinin güçlendirilmesi için yardım yapmak
- d) Uygun teknik yardım yapmak ve acil durumlarda, hükümetlerin istekleri ya da kabulleri ile gereken yardımı yapmak.

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

- e) BM'in isteği üzerine, manda altındaki ülkeler halkı gibi özelliği olan topluluklara sağlık hizmetleri götürmek ve acil yardımlar yapmak ya da bunların sağlanmasına yardım etmek.
- f) Epidemiyoloji ve istatistik hizmetleri de dahil olmak üzere gerekli görülecek idari ve teknik hizmetleri kurmak ve sürdürmek.
- g) Epidemik, pandemik hastalıkların ortadan kaldırılması yolundaki çalışmalarını teşvik etmek ve geliştirmek.
- i) Gerektiğinde diğer İhtisas Kuruluşları ile işbirliği yaparak kazalardan doğan zararları önleyebilecek önlemlerin alınmasını teşvik etmek.

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

- j) Gerektiğinde diğer İhtisas Kuruluşları ile işbirliği yaparak, beslenme, mesken, eğlence, ekonomik ve çalışma koşullarının ve çevre sağlığı ile ilgili diğer bütün unsurların iyileştirilmesini kolaylaştırmak
- k) Sağlığın geliştirilmesine katkıda bulunan bilim ve meslek grupları arasında işbirliğini kolaylaştırmak.
- l) Uluslararası sağlık sorunlarına ilişkin sözleşmeler, anlaşmalar ve tüzükler teklif etmek, tavsiyelerde bulunmak ve bunlardan dolayı Örgüt'e düşebilecek ve amacına uygun görevleri yerine getirmek.
- m) Ana ve çocuk sağlığı ve refahı lehindeki hareketleri geliştirmek, ana ve çocuğun tam bir değişme halinde bulunan bir çevre ile uyumlu halde yaşamaya olan kabiliyetlerini arttırmak.

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

n) Ruh sağlığı alanında özellikle insanlar arasında uyumlu ilişkilerin kurulmasına ilişkin her türlü faaliyetleri kolaylaştırmak.

o)Sağlık alanında araştırmaları teşvik ve rehberlik etmek.

p) Sağlık, tıp ve yardımcı personelin öğretim ve yetiştirilme normlarının iyileştirilmesini kolaylaştırmak.

r) Gerekirse diğer ihtisas kuruluşları ile işbirliği yaparak kamu sağlığı, hastane hizmetleriyle sosyal güvenlik de dahil koruyucu ve tedavi edici tıbbi bakıma ilişkin idari ve sosyal teknikleri incelemek ve tanıtmak.

s) Sağlık alanında her türlü bilgi sağlamak, tavsiyelerde bulunmak ve yardımlar yapmak.

3. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) (World Health Organization)

- t) Sağlık bakımından aydınlatılmış bir kamuoyu oluşumuna yardım etmek.
- u) Hastalıkların, ölüm nedenlerinin kamu sağlığı uygulama metodlarının uluslararası normanklatürlerini tayin etmek ve ihtiyaca göre yeniden gözden geçirmek.
- v) Teşhis yöntemlerini gerektiği kadar standart hale getirmek.
- y) Yiyeceklere, biyolojik, farmasötik ve benzeri ürünlere ilişkin uluslararası normlar geliştirmek, kurmak ve bunların kabülünü teşvik etmek.
- z) Genel olarak Örgüt'ün amacına ulaşmak için gereken her önlemi almak.

4. Avrupa İSG Ajansı (OSHA) (European Agency for Safety and Health)

- İş sağlığı ve güvenliğinin iyileştirilmesine yönelik bilgilerin analizi, geliştirilmesi ve yayılması amacıyla 1994 yılında kurulmuş bir AB ajansıdır.
- Ajansın merkezi İspanya'nın Bilbao kentindedir.
(<http://agency.osha.eu.int>)
- OSHA'nın kuruluş amacı: Avrupa Birliğinde işyerlerinin daha sağlıklı, güvenli ve üretken olmalarına katkıda bulunmaktır.
- AB bünyesinde, İSG alanında bilgi ve deneyimlerin geliştirilmesi, toplanması, paylaşılması ve analizini amaçlamaktadır.
- 25 üye ülke devlet, işçi ve işveren temsilcileri ile Ajansın Yönetim Kurulunda temsil edilmektedir.
- OSHA 'nın Türkiye'deki irtibat birimi (Contact Point);
- İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğüdür.
- İletişim adresi: <http://europe.osha.eu.int>
<http://tr.osha.eu.int>

5. AB Direktifleri

- İş Sağlığı ve Güvenliği alanında 27 adet AB mevzuatına(direktif) karşılık 21 adet Türk (yönetmelik) mevzuatı çıkarılmıştır.
- <http://osha.europa.eu/fop/turkey/tr/legislation>
- İş Kanununun iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili 77 ila 89. maddeleri bu alanda uyumlaştırmanın yasal zeminini hazırlamış ve sonrasında AB direktifleri mevzuatımıza yönetmeliklerle aktarılmıştır.
- Bu alanda 21 adet yönetmelik yürürlüğe girmiş olup, 2 adet yönetmelik Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Başkanlığı 1 adet yönetmelikte Çevre Bakanlığının sorumluluğunda bulunmaktadır.
- İş sağlığı ve güvenliği direktifleri ile ilgili olarak, İş Kanununda yapılan uyumun diğer çalışanlar bakımından da ilgili Kanunlarda (657 sayılı Devlet Memurları Kanunu vb.) yapılması gerekecektir.

5. AB Direktifleri

- 89/391/EEC İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetmeliği
- 90/270/EEC Ekranlı Araçlarla Çal. S.G. Önlemleri Hakkında Yönetmelik
- 2002/44/EC Titreşim Yönetmeliği
- 2003/10/EC Gürültü Yönetmeliği
- 92/57/EEC Yapı İşlerinde Sağlık ve Güvenlik Yönetmeliği
- 92/58/EEC Güvenlik ve Sağlık İşaretleri Yönetmeliği
- 2003/18/EC (83/477/EEC-91/382/EEC) Asbestle Çal. S.G. Hk. Yönetmelik
- 99/38/EC (90/394/EEC-97/42/EC) Kanserojen ve Mutajen Mad. Yönetmeliği

5. AB Direktifleri

- 99/38/EC (90/394/EEC-97/42/EC) Kanserojen ve Mutajen Mad. Yönetmeliği
- 98/24/EC (91/322/EEC-98/24/EC) Kimyasal Madl. Yönetmelik
- 99/92/EC Patlayıcı Ortamların Hakkında Yönetmelik
- 89/686/EEC Kişisel Koruyucu Donanım Yönetmeliği (CE)
- 89/654/EEC İşyeri Bina ve Eklentileri Yönetmeliği
- 89/656/EEC KKD Kullanılması Hakkında Yönetmelik
- 90/269/EEC Elle Taşıma İşleri Yönetmeliği
- 2001/45/EC (89/655/EEC-95/63/EC) İş Ekipmanları Yönetmeliği
- 92/104/EEC Yeraltı ve Yerüstü Maden İşletmeleri Yönetmeliği
- 92/91/EEC Sondajla Maden Çıkarılan İşletmelerde Yönetmeliği

Önlemek Tedaviden Ucuzdur...

Teşekkürler !